

O HOTĂRÎRE DE IMPORTANȚĂ ISTORICĂ

De peste 40 de ani Uniunea Sovietică ridică pe culmi mereu mai înalte standardele luptei împotriva războiului atomic. A devenit o tradiție, un lucru obișnuit ca în fiecare problemă de creație a zilelor noastre P.C.U.S. și guvernul sovietic să întreprindă măsuri menite să exercite o influență hotărâtoare asupra întregii situații internaționale. Iată de ce din momentul în care s-a comunicat că A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., va prezenta în cadrul sesiunii Sovietului Suprem o declarație a guvernului sovietic cu privire la încetarea experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen, prietenii păcii din întreaga lume au înțeles că omenirea se află în fața unei noi și importante inițiativă de pace a Uniunii Sovietice.

Hotărârea Sovietului Suprem a depășit însă pînă și cele mai îndrăznețe previziuni. U.R.S.S. încetează unilateral experiențele cu toate tipurile de arme atomice și cu hidrogen. Paralel cu aceasta, guvernul sovietic a cerut de la cele două state care dispun de arme atomice și cu hidrogen — S.U.A. și Marea Britanie — să înceteze și ele experiențele cu arme atomice și cu hidrogen.

Gestul Uniunii Sovietice are un puternic răsunet în pătura ce o mai largă a populației tuturor țărilor lumii. În Europa și în America, în Asia și în Africa, prețindem oamenii cu respirația ușurată. S-a făcut primul pas către soluționarea celei mai importante probleme care înfruntă omenirea — prevenirea războiului atomic, cel mai micșorat și cel mai crud război. Hotărârea istorică a Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice demonstrează tuturor celor de bunăcredință că amenințarea războiului atomic poate fi înlăturată.

Uniunea Sovietică a pus încă o dată la balanța păcii marea ei înaltă, prestigiul și internaționala fără egal. Aceasta este o însemnătate uriașă. Aparținerea socialistă a acestei noble țări, faptul că ea a pornit de la statul care se situează în fruntea puternicului lagăr al socializmului arcat, o dată mai mult, că socializmul și pacea sînt de nedespărțit.

După cum se știe, această hotărâre a Sovietului Suprem a fost precedată de perseverente și consecvente eforturi din partea Uniunii Sovietice în scopul de a se realiza un acord cu S.U.A. și Marea Britanie cu privire la încetarea imediată și necondiționată a efectuării experiențelor nucleare.

Stăruind în politica lor de menținere și agravare a încordării internaționale prin continuarea programului de pregătiri în vederea unor aventuri militare menite să mărească profiturile magnatilor capitalului, guvernele american și englez au lăsat fără răspuns repetatele propuneri realiste, constructive ale Uniunii Sovietice, a căror acceptare ar fi putut duce de mîit la încetarea dăunătoarelor experiențe cu arme atomice și cu hidrogen.

Acum, cînd Uniunea Sovietică a hotărît să înceteze unilateral experiențele, cînd cel din urmă pas a fost făcut, este rîndul guvernelor occidentale să urmeze exemplul sovietic. De aceea, apropind din toată inima noua inițiativă sovietică, ne întrebăm, pe bună dreptate, ce va întreprinde occidentul, cum vor reacționa cercurile conducătoare americane și britanice în aceste momente de mare însemnătate pentru soarta umanității.

În ciuda vorbirii despre „dragostea de pace” a puterilor occidentale, despre „munca constructivă pentru crearea unei păci cdevărate” cu care s-a lăudat, nu de mult, însuși Eisenhower, primul reacliei ale Washingtonului și Londrei în legătură cu hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. încearcă să arunce o umbră de îndoială asupra acțiunii întreprinse de Uniunea Sovietică. Caracteristicile activității din aceste zile a cercurilor guvernante ale celor două state occidentale care dețin arma atomică și cu hidrogen sînt durată, nervozitatea și confuzia. Declarațiile lor oficiale dovedesc că nu dorosc să sprijine inițiativa Uniunii Sovietice.

Atitudinea guvernelor occidentale este cu siguranță menită să împiedice sau, cel puțin, să tergiverseze rezolvarea problemelor legate de conținutul la nivel înalt cerută tot mai insistenț de opinia publică mondială. Mergînd pe linia „topului împilat”, aceste guverne lau în grabă o serie de noi măsuri în domeniul amplorii din baza pentru lansarea rachetelor în țările membre ale N.A.T.O. și al înarmării atomice a acestor state.

O atenție excepțională acordă reacțiunea, în această perioadă, înarmării atomice a Germaniei occidentale. Sub patronajul american și englez, Bundestagul Republicii Federale Germane a hotărît înarmarea atomică a Wehrmachtului vest-german. Cea mai clarvăzătoare armă pe care a cunoscut-o istoria a fost pusă în mîna militarilor germani care au deslășuit cele două războaie mondiale. S-a comis astfel un act care are consecințe vor fi funeste dacă nu se va pune la timp stavila politicii care l-a generat.

Cercurile diriguitoare ale statelor occidentale vor, după cum se pare, ca înainte de înerea conținutului la nivel înalt să creeze condiții care să împiedice realizarea unui acord în primul rînd în problema dezarmării, inclusiv încetarea experiențelor nucleare. Recunoșcînd că „Uniunea Sovietică dispune de poziții politice și diplomatice solide și avantajoase la viitoarele tratative”, după cum se exprima William Frye în publicația new-yorkeză „Foreign Policy Bulletin”, occidentalii caută să securăze la un „atu de echilibrare” care, după expresia aceluiași Frye, „să poată rivaliza măcar cît de puțin cu atunții Uniunii Sovietice”.

Atu-urile pe care occidentul vrea să le arunce pe masa tratativelor nu pot însă să rivalizeze cu acțiunile concrete, eficace de pace a Uniunii Sovietice. Sînt convins că cel mai bun atu pe care puterile apusene l-ar putea utiliza cu succes ar fi să răspundă pozitiv chemării sovietice de a lua măsuri pentru a asigura încetarea experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen. Un astfel de răspuns ar aduce o contribuție efectivă la însănătoșirea situației internaționale, la consolidarea păcii, la înlăturarea spectrului apăsător al războiului atomic.

Popoarele tuturor țărilor așteaptă ca guvernele S.U.A. și Marii Britanii să-și revizuiască poziția și să adopte o atitudine pozitivă în problema încetării experiențelor nucleare. Au în fața lor un drum deschis, un pas însemnat — poate cel mai greu — făcut de Uniunea Sovietică, un pas prin care statul sovietic a adus o nouă și uriașă contribuție la cauza păcii și securității popoarelor.

Prof. ION DRAGU
directorul Editurii de stat didactice și pedagogice

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 465

Vineri 4 aprilie 1958

4 pagini 25 bani

Un grup de participanți la consfătuire, discutînd într-o pauză.

CONFĂTUIREA PE ȚARĂ a țaranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii

Joi dimineața au început în Palatul sporturilor din orașul Constanța lucrările consfătuirii pe țară a țaranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, convocată de Comitetul Central al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R. P. Romîne.

La consfătuire participă fruntași în producția agricolă, delegați ai gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție cu rentă, întovărășirilor agricole, lucrători din stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat, oameni de știință și cercetători din domeniul agriculturii, ingineri și tehnicieni agronomi. Iau parte primii secretari ai comitetelor regionale de partid și alți activiști ai organizațiilor de partid și de stat. La lucrările consfătuirii participă ca invitați țărani cu gospodărie individuală fruntași în muncile agricole.

De asemenea sînt prezenți scriitorii, ziariștii romîni și străini. Sosirea conducătorilor partidului și guvernului a fost salutată cu puternice aplauze. La masa prezidiului au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioros, Constantin Pîrvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Rădu, Ștefan Voltec, Janos Fazekas, Vladimir Gheorghiu, Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii, Vasile Vlăcu, prim-secretar al Comitetului Regional Constanța al P.M.R., activiști de partid, președinți de gospodării

colective și întovărășiri, colectiviști fruntași etc.

Lucrările consfătuirii au fost deschise de tov. Alexandru Moghioros, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

„Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și guvernul Republicii Populare Romîne — a spus vorbitorul — au convocat această consfătuire cu scopul de a analiza felul cum se îndeplinesc hotărârile Congresului al II-lea al P.M.R. privind transformarea socialistă a agriculturii și sporierea producției agricole. În cei doi ani care au trecut de la cel de al II-lea Congres al P.M.R. în agricultura noastră au fost obținute succese însemnate, sectorul socialist a crescut considerabil, un număr însemnat de raioane sînt astăzi complet cooperativizate. Succese deosebite s-au obținut în regiunea Constanța, unde toți țăranii muncitori au pășit cu încredere în gospodăriile agricole colective. În condițiile orînduirii noastre democrat-populare agricultura dispune de mari posibilități de dezvoltare. Partidul nostru, preocupîndu-se continuu de rezolvarea importantei sarcini a transformării socialiste a agriculturii și a creșterii producției agricole, este convins că există condiții ca agricultura noastră să producă tot mai mult grâu, mai mult porumb, să fie sursă de carne, lapte și alte produse animale, ceea ce va contribui la ridicarea simțitoare a nivelului de trai al poporului muncitor.

Consfătuirea noastră a fost convocată tocmai pentru a discuta aceste probleme și a vedea ce trebuie să facem în vederea dezvoltării mai departe a agriculturii, a construirii socializmului în satele țării noastre. Sîntem convinși — a spus vorbitorul în încheiere — că tovarășii prezenți aici, cadre cu o bogată experiență, vor participa activ la dezbaterile temeinice a tuturor problemelor și vor face propuneri valoroase menite să ducă la un nou avînt în dezvoltarea agriculturii țării noastre pe drumul socializmului.”

În aplauzele puternice ale celor peste 2.000 de participanți la lucrările consfătuirii a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R., care a făcut o largă expunere asupra îndeplinirii hotărârilor Congresului al II-lea al P.M.R. și sarcinilor de viitor în domeniul transformării socialiste a agriculturii și creșterii producției agricole.

Au fost constituite 8 comisii de lucru pe specialități care vor analiza probleme privind producția de cereale, a plantelor tehnice, creșterea animalelor, dezvoltarea pomiculturii și viticulturii, îmbunătățirea funciare, probleme privind chimizarea agriculturii și construcțiile destinate agriculturii.

Vineri dimineața, după încheierea expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, au început discuțiile.

Bujori timpurii

Peșonul Gării de Nord coboară, mai din locurile tren, grupuri de copii și-oși, conduși de oameni toare grijului și grăbiți. În ansamblu, fiecare grup pare foarte galgăos și cetașenii dau înduigent din umeri:

- Copii!
- Dar cînd în larma generală a gării începi să disungi sunetele, îți dai seama că de fapt toată galgăia o fac cei mari.
- Copii, nu vă împrăștiati!
- Mai repede!
- Bașagele!..

Copiii sînt tîcuți. În afară de învîntul „caz ulicilor” — asta și cînd e un inspector în casa aruncă cocioașe de hîrtie — toți ceiași nici nu zăresc. Dar seriozitatea lor nu înșală pe nimeni. Uchii îi travează. Uchii așazăți ai bănușilor, ochii negri ca de figuranși ai moldovenilor, ochii capuți și verzi, de toate nuanțele, avargă peste persoane, peste călători, peste locomotive, urcă spre bolta de sticlă a gării, număd taximetriile, citesc reclamele.

Căci scipetea atita încinare în ochii acestora încl serozitatea chipurilor nu mai poate înșea într-adevăr pe nimeni. De astăzi, e de ajuns un mic popas în așteptarea autobusușii și o giună a inepuzabilului „caz ulicilor” pentru ca atmosfera recușeasă a călătorilor să se izoleze aici, ce înce mai mult, ceadin în lăză oucurii acestei excursii de vacanță în Capitală, pe care o vîd poate pentru prima dată.

„In parcuri, bujorii vor înflori abia la sfîrșitul primăverii. Dar pe chipurile copiilor, chipuri care au uitat să mai fie serioase și disciplinate, au început să mijesească bujorii timpurii, bujorii emoției, în așteptarea nemăvăzutului...”

Seara, încă din primele zile ale vacanței de primăvară, internatele din București sînt pline. S-au instalat aici, vreme-nici locușii, elevii școlilor din Feleac, din Cîmpulung, din Baia Sprie, din Iași — din toată țara. Și chiar de a doua zi dimineața, grupurile în care profesorii și învățătorii continuă să fie mai „sonori decît copiii (din nou „nu vă împrăștiati”, „îți disciplinaiți”, „întrași pe aici”, „iesiți pe dincoace!”), își încep peregrinările.

TOT LECȚII ?

Se constată un lucru curios. Este știut că în vacanță copiii vor să se distreze, să se joace, să se odihnească. Au și motive, căci învățătura nu-i lucru ușor și e nevoie să mai răsuși puțin. Mai ales cînd te așteaptă ceea ce n-ai trebuit să se cheme „bătălia încheierii anului școlar”, deși mai capătă destul de des aspectul unei bălăii. Și, totuși, se pot auzi în aceste zile dialoguri care amintesc de cele mai grele lecții din timpul anului școlar:

- Ce-ai învățat despre inducție? — Întrebă, de pildă, o voce groasă, din spatele unor ochelari ce impun respect.
- Inducția este... — Începe o voce subțirică. Și dacă nu se lămurește ce este inducția,

bujorii timpurii despre care era vorba înlătrasc în toadă splendoria pe obrajii titărușului nelămuririi.

Tot lecții? Atunci unde e odihna? Merită să vii pînă la București ca să îți luai la întrebări despre inducție? Și cu toate acestea, încl vizitatori din Cîmpulung Muscel, pe care mustrul cercului electrotehnice al Palatului pionierilor „i-a luat la întrebări”, se silesc ca la examen. Căci mustrul cel cu ochelari împundtori se alică lîngă tabloul de comandă al unei microcentrale. Și dacă vor și să răspundă, le va arăta tot sistemul de comenzi la distanță al microcentralei.

Asemenea „lecții” fac profesorii cu elevii lor și în excursiile care s-au pornit din primă zi lăză ploaie. Din clipa cînd picururile gălgăioase de copii se adună în curșile școlilor și pe tot traseul excursiilor, curg întrebările și răspunsurile din domeniul geografiei, științelor naturale, istoriei. Și nu uităză nimeni. Cel mult a părere de rău, cînd se termină „lecția”. Căci nu obosete nimeni cînd „lecțiile” se deslășoară, așa cum s-a întimplat cu elevii școlii „Gheorghe Lazăr” din București, în parcurile și împrejurimile Capitalei, la Muzeul de Artă, la uzinele „Republica”, la fabrica de sticlă sau la Observatorul astronomic...

„FACEM ȘI NOI AȘA !”

„Zilele excursiei noastre au rămas de neuitat”, vor repeta cu candoare copiii, în gazetele lor de perete, traza-cliseu care pentru ei este proaspăt și adevărat. Căci într-adevăr nu vor uita nimic din ce au văzut, din ce li s-a întimplat. Nici tablourile, nici spectacolele, nici discuțiile cu mustrul de la Palatul pionierilor. Și nici lăzala dispariției a „cazului dîllicii”, a dus locmai seara tirziu la întinat de un cetașean milos, care-l gășise rătăcit, plîngînd.

Nu vor uita nici profesorii și învățătorii cele văzute. Și mulți vor spune, împreună cu elevii lor cel cu bujori timpurii în obraji, așa cum au spus profesorii și elevii din Cîmpulung Muscel vînd cercurile Palatului pionierilor și gîndindu-se la posibilitățile pe care le au în orașul lor:

— Facem și noi așa!

VALENTIN SAPUNA

Trecerea de la gospodăria individuală la gospodăria socialistă presupune schimbări adînci în conștiința micilor producători de la țară. Pentru ca astfel de schimbări să se producă este necesară, o dată cu crearea bazei materiale a transformării socialiste a agriculturii, o răbdătoare și perseverență muncă de educare a țaranilor muncitori în spiritul muncii în comun, și de convingere a lor, în primul rînd prin puterea exemplului, de superioritatea gospodăriei socialiste.

(DIN EXPUNEREA TOVARĂȘULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ)

PROBLEMELE ÎNVĂȚĂMÎNTULUI în atenția sfatului popular raional

Problemele de învățămînt ocupă un loc însemnat în activitatea sfatului popular al raionului Topoloveni. Realizările obținute aici dovedesc din plin grija deosebită a sfatului popular raional ca întregul proces de învățămînt să se desfășoare în cele mai bune condiții. Acțiunile întreprinse în această direcție sînt numeroase, lăză cîteva dintre ele. Pentru a se asigura cuprinderea în învățămînt a tuturor copiilor de vîrstă școlară, au fost construite școli pînă și în cîtunele și satele cele mai îndepărtate, cum sînt cîtunele care (în din vecinătatea Golești. Au fost construite și lecșurii în locul celor necorespunzătoare. Într-un trecut nu prea îndepărtat, copiii din Cîrșeni, Cîndești, Deal sau Săreni, de pildă, învățau în locușii vechi și dărăpănați. Acum

însă, prin grija sfatului popular, aici s-au ridicat, prin autoîmpunere și muncă voluntară, școli spațioase și luminoase unde copiii învață în condiții dintre cele mai bune. La școlile din satele Vălea Călinești, Rîncăciova și altele s-au făcut reparații importante. Numărul salilor de clasă crește mereu. Ca urmare, în raionul Topoloveni, în momentul de față, nici un copil de vîrstă școlară n-a rămas în afara școlii.

Ținînd seama de faptul că legătura dintre teorie și practică este una din condițiile esențiale care asigură buna pregătire a elevilor, sfatul popular raional s-a îngrijit ca întreprinderile din localitate să pună la dispoziția elevilor ateliere, unde accepta pot efectua lucrări practice. Un atelier de acest fel ființează, de pildă,

acum, pe lîngă întreprinderea de transport din Leordeni. Toate școlile de 7 ani din raion au primit spre folosință loturi experimentale pentru efectuarea lucrărilor practice agricole.

Cadrele didactice au primit un sprijin prețios din partea sfatului popular raional și în ceea ce privește orientarea profesională a absolvenților clasei a VII-a. Cu ajutorul acestuia au fost organizate în școli întîlniri ale elevilor cu muncitori fruntași, cu absolvenți ai școlilor profesionale etc. Asemenea întîlniri au avut loc și în anul trecut și eficacitatea lor s-a dovedit în special la începutul acestui an școlar cînd majoritatea absolvenților clasei a VII-a s-au îndreptat spre școlile profesionale.

Sfatul popular raional se preocupă îndeaproape și de condițiile de trai și de muncă ale cadrelor didactice, asigurîndu-le locușine, aprovizionîndu-le la timp cu lemne, cu alimente etc. Celor care-și ridică calificarea, sfatul popular le-a creat condiții bune de studiu, scutindu-i de anumite munci obștești pentru ca timpul liber să fie folosit în vederea pregătirii.

Am înfățișat aici doar cîteva din realizările sfatului popular al raionului Topoloveni în domeniul învățămîntului. Dar chiar și numai acestea arată că munca școlilor și a pedagogilor, buna pregătire a elevilor constituite pentru acest sfat popular o preocupare de frunte.

E. ZAHARIA

Audieș muzicală la școala medie „D. Cantemir” din București

CENTENARUL DELAVRANCEA

Se sărbătorește în aceste zile, pe întreg cuprinsul patriei noastre, o sută de ani de la nașterea scriitorului Barbu Ștefănescu Delavrancea. Alături de Caragiale, Vlăduț, Slavici și Coșbuc, de care l-a legat o strînsă prietenie, Delavrancea a fost unul din exponenții viguroși ai realismului nostru critic, un scriitor a cărui operă a constituit o armă de luptă împotriva claselor exploatare, de demascare a încoșării și corupției „paraziților”. El a evocat cu vigoare trecutul de luptă al poporului și îndeeșe epoca plină de măreție a lui Ștefan cel Mare — soarele Moldovei — a dat glas puternic nebruitului sentiment al iubirii de patrie, a susținut sănătoșele și bogatele tradiții folclorice populare. În opera sa, în nuvelele și în dramele sale, în evocările și conferințele sale luminoase, literatura română a cunoscut ura din cele mai substanțiale realizări de la sfîrșitul secolului trecut și începutul secolului nostru. Limba și stilul său, inspirate din eposul popular, sînt adevărate modele de armonie plastică și muzicală.

Născut la 11 aprilie 1858 în mahalaua Delea Nouă din București, ca fiu al cărușăului Tudorîi Ștefan, Barbu Ștefănescu Delavrancea a copilărit prin grădinițe pline de zarzări de la marginea Capitalei, printre fărâni și cărușăși, bucurîndu-se adineci de iarmecul și trumșele naturii. Zestrea copilăriei sale au fost basmele și cîntecele populare, formele lor de limbă, bogățiile de cuvinte neoașe, seleta de viață și încrederea în puterea muzicii. Școala, alături de „domnească” din strada Columbeilor și liceul „Sf. Sava”, pe care l-a urmat între anii 1870—1878, l-a lăsat însă amintiri dureroase. Și cum ar fi putut să treacă alături de „Domnul Vuca” de la școala „domnească”, eroi neoași cu același nume, „Îrăgia la palmă cu linia kă”, cu nămea sau chior cu linia în patru muchii... peste obraji, de lăpă, de urechi te încalzea, de păr te da căteaua, la ceală te burdușea și cînd notele le puneau „generalii și monitorii” cu ajutorul „băncușilor” și al „jumătăților de sîni”. Cînd desprins în viață, își amintea Delavrancea, „lecțiile mergeau strună; nu învăț, nimeni nimic... monitorii a rătau școlărilor să învețe „dăci și pînă aici”. „La „Sf. Sava”, din timpul frecventării căreia s-a născut nămea „Barserul”, l-au înspăimîntat „dezordinea și sclavia liceului, masa barserilor soioasă și murdărie”, profesorii care, „atîra de doître... na deschidea gura decît ca să ocăscă”. Observațiile sînt și în această nouă tăioasă și categorice: „Mă vindură ai mei pe o învățătură neșioasă și perveră... Capul mi se încălzea cu cunoștințele necușite de urte învățăm de irică și de rusine... Viața din liceu mi ucăsea înzilele... Aceste triste pagini autobiografice sînt documente convingătoare asupra nivelului școlii noastre din secolul trecut.

Fieva viguroasă a fiului de cărușă, elanul său vital, inteligența vie și talentele multiple, alioite pe o robușă dragoste de muncă, îl ajută însă, biruind toate piedicile, să studieze cu ardore și să-și ia în 1882 diploma de absolvent al Facultății de drept. Timp de un an studiază viața juridică, artistică și literară a Parisului, iar în 1883 se înscrie în colegiul avocaților din București. Talenta sa oratorică, caracterizată printr-o virtuozitate stilistică unică printre contemporanii, l-a împins de la început pe calea unor mari succese. Totuși, în primul deceniu al activității sale, Delavrancea, fiind pas cu ascensiunea lui Caragiale și a lui Vlăduț, se consacră în primul rînd literaturii. La scurte intervale de timp, trecînd peste încercările poetice publicate

În 1876 și 1877, neșemantificative și nereșinate de scriitor, apar astfel volumele sale de nuvele și povestiri Sultănică (1885), Trubadurul (1887), Paraziții (1893) și Între vis și viață (1893), cărora le adaugă mai tirziu, prin selecție, culegerea de „tipuri și moravuri” intitulată Hagi Tudose (1903). Prin „Sultănică”, publicată înțila oară în 1885, Delavrancea a deschis o largă fereastră spre viața oamenilor de la țară, evocînd, cu o rară putere artistică, trumșele peisajului muscelar, obiceiurile, jocurile, porturile și tradițiile populare, pentru ca apoi, prin „Iancu Moroi”, prin „Paraziții” și prin „Hagi Tudose”, pentru a cita numai cîteva din nuvelele din această categorie, să inițieze viața exploatarelor din mediul bucovinean, robii banului, plăcerii vulgare sau cămătariei și avariei dezumanizatoare. Prin „Hagi Tudose”, una din cele mai de seamă nuvele românești, Delavrancea a înțiat o întreagă categorie socială demnă de ipoteză, înțomi după avere și dezavatarea fizică și morală în care se va prăbuși. În toate aceste volume, și mai ales în volumul „Între vis și viață”, se află și un însemnat număr de basme plămuite din elemente folclorice (Palatul de cleștar, Norocul dracului, Neghină etc.), Delavrancea dovedindu-se un mare poet al graului popular.

În 1909 scriitorul dă la iveală puternica sa trilogie inspirată din istoria Moldovei — Apus de soare (1909), Vișorul (1910) și Luceafărul (1910) — pentru a continua apoi comedia Irinel (1912), cu Hagi Tudose (1913), cu A doua căștină, ce se va lipări în 1923. Succesul trilogiei e imens. „Apus de soare” e consacrată ca una din cele mai puternice dramă naționale, devenind un adevărat izvor de patriotim și de artă înălțătoare. Ca și „Scrisoarea III-a” a lui M. Eminescu, scrisă cu trei decenii mai înainte, „Apus de soare” arată calea unor virtuți și a unui ideal susținut de tradițiile viguroase ale poporului. În 1913 Delavrancea e ales membru al Academiei Romine. Discursul său de recepție a fost o înălțată expunere despre estetica poeziei populare.

Ultimii ani ai scriitorului au fost năvalnici și triști. Făcînduși din eliberarea Transilvaniei și din unirea ei cu vechea țară o țintă cardinală a activității sale politice, Delavrancea a purtat între anii 1914—1916 o campanie pentru înțarea Romîniei în război avînd apoi durerea de a-și vedea patria cotoplită de armatele germane. Dezastul țării fu îndurată adînc. În primăvara anului 1918, la 29 aprilie, își încheie zilele sub povara campaniilor de tratative de la Bailea. A fost înmormîntat în cimitirul „Eternitatea” din Iași. Opera sa literară e una din cele mai bogate și mai originale din literatura noastră. Într-o mare măsură, prin semnificația ei patriotică, prin trumșele limbii și prin vigoarea stilului, ea este menită să îndelungă dănuirii cotoplită de ea însăși conștiința poporului român, cu lupta sa pentru libertate și pentru apărarea patriei.

Evocările istorice ale lui Delavrancea reliefează viteșia și spiritul de sacrificiu al apărătorilor pămîntului nostru strămoșesc sînt adevărate lecții de educație patriotică. Aceleși învățăminte pozitive ni le împune și dragostea pe care scriitorul a avut-o față de muncă și o nesătate, pentru popor și tradițiile sale și pentru lupta creatoare ale vieții.

Conferințele, spectacolele și numeroasele manifestări organizate cu prilejul sărbătorii a 100 de ani de la nașterea acestui scriitor sînt dovezi ale cînstirii de care Delavrancea se bucură în amintirea poporului român.

VASILE NETEA

BARBU DELAVRANCEA

Desen de A. Stoicescu

„Lumină tuturilor”

Din multilaterală activitate în care Barbu Delavrancea și-a chemat talentul cu generozitate, entuziasmul care l-a manifestat pentru culturalizarea maselor populare este, poate, cel mai puțin cunoscut. Cu pasiunea de care a dat dovadă în tot ce a întreprins, Delavrancea a plecat pentru dreptul celor mulți și săraci la cultură, pentru crearea condițiilor materiale care să garanteze accesul tuturor la învățămînt.

În ziua de 17 martie 1895, cu ocazia discutării bugetului în parlament, Delavrancea a roșit un înălțat discurs care cuprinde ideile și convingerile sale cu privire la învățămînt. Trecînd în revistă legea învățămîntului primar și anteproiectul de lege pentru învățămînt secundar, Delavrancea arăta că legile acestea sînt „un păcat de neiertat”. Adresându-se ministrului Instrucțiunii Publice, Take Ionescu, izbucni: „Cu sau fără voie, dumneata înbești cumplit în neamul care te-a pus pe această bancă... dacă într-adevăr de la poporul român ai primit portofoliul pe care-l deții” (întreruperi, protestări)... „Cînd însă dumneața restrînge prin măsuri și legi rău chibzuite numărul celor în drept de a se lumina — și drept de a acest drept — sporești posibilitatea selecției artificiale”.

După ce arată că, „de fapt, condițiile materiale ale societății în care sînt în favoarea talenților”, Delavrancea subliniază că atît lecțiile învățămîntului primar, cit și anteproiectul de lege pentru învățămînt secundar au în vedere tocmai protecția celor boagași și năpăstirea celor săraci. Cei boagași nu trebuie privilegiați, spune Delavrancea, nu numai pentru că au mijloace materiale mai mult decît suficiente, dar și pentru că s-au dovedit a fi sterili: „Sînt aștia tineri boagași care au învățat cit au vrut și cit au putut... Pe aceștia sărăcimea muncitoare și

producătoare are dreptul să-i întrebă: „Ce ai produs pentru cultura generală? ce lucrare? ce opere? unde vîi sint tabourile, operele literare și științifice?”. „Dacă trecem peste cei mai în vîrstă, peste moșii și strămoșii bogatilor de azi și ne oprim la generația actuală, întreaga ei energie o vedem risipindu-se în petreceri și în lese. Singura răzbanare a sărăcimii este că, de fapt, aproape numai ea a produs în timpul actual oameni care să se deosebească de alții”.

„Dar ce veți răspunde, continuă Delavrancea, cînd istoria vîi va întrebă: „ce-ai făcut pentru genul artistic al poporului român, pe cînd talente de seamă lui Caragiale deschideau birturi în gările drumului de fier?” cel mult: „am petrecut”.

„Dar glasul lui Delavrancea n-a avut nici un ecou. Nici după reînvișorul lui; nu s-a schimbat nimic. Situația a rămas la fel de apăsătoare aproape încă patru decenii, pînă la eliberarea poporului român de exploatare, eliberare prin care s-au deschis larg porțile culturii. De atunci lozina lui Delavrancea „Lumină tuturilor” a devenit realitate. Sublinierea caracterului progresist al concepției lui Delavrancea în problema învățămîntului este un omagiu binemeritat pe care putem să-l aducem acum, la centenarul lui.

CONST. IANULESCU

CONSĂTUAREA EDUCATOARELOR

Consătuirile cadrelor didactice din învățămîntul prescolar, care s-au desfășurat în zilele de 1 și 2 aprilie a.c. în toată țara, au avut ca obiectiv principal popularizarea experienței pozitive în legătură cu organizarea activităților de desen și modelaj. Problema aceasta necesită o discuție amplă, înțruct are o mare importanță în pregătirea copiilor pentru școală. Alți desene și modelaj, în unele educațoare gresesc atunci cînd se opresc numai asupra lucrărilor bune, rasuite, ale copiilor, arătîndu-se că este necesar să se releve progresul pe care le fac toți copiii, pentru a-i stimula în continuare.

În lucrările consătuirilor s-a atras atenția asupra faptului că spiritul creator al copiilor trebuie dezvoltat prin demonstrarea și prezentarea de modele pozitive specifice activității de desen și modelaj.

Consătuirea a dat educațoarelor prilejul să-și spună cuvîntul și în legătură cu materialul de îndrumare. S-au arătat greutățile determinate de unele lipsuri ale „îndrumărilor” pentru învățămîntul prescolar. De pildă, acesta nu prevede un conținut precis al activităților pentru copiii de 3 ani. De asemenea, îndrumătorii încoșă principiul accesibilității. Li se cere să realizeze desene și modelaj, în timp ce recunosc în unele cazuri că depășesc posibilitățile lor. S-a propus ca îndrumătorul să dea indicații cu privire la felul cum trebuie să realizeze copiii să redea în lucrările lor.

În ședințele de secții, care au avut loc în cea de a doua zi a consătuirilor, s-au prezentat planuri de activitate la desen și modelaj, pe marginea cărora s-au purtat discuții.

Expoziția organizată în cadrul consătuirilor a cuprins desene și modele care au oglîndit munca educațoarelor și rezultatele bune obținute cu copiii în această direcție.

Consătuirea l-a ajutat mult pe educațoare să cunoască cele mai indicate procedee de formare a deprinderilor de desen și modelaj de pildă, de necesare în pregătirea copiilor pentru școală.

M. T.

Ne-am pregătit să începem activitatea pe lot

Rîncerea lucrărilor practice pe lotul experimental constituie pentru noi un bun prilej de a da viață și de a aplica în practică cunoștințele înșuite în cadrul lecțiilor de botanică.

Colectivul profesorilor de științe naturale de la școala medie nr. 1 din Carci a elaborat din vreme planul de muncă, a stabilit tematica lucrărilor în general și planul de cultură, a extras sarcinile și a întocmit planul tematic al lucrărilor pe clase.

În cele ce urmează, voi da cîteva aspecte din lucrările pregătitoare în curs de desfășurare sau care vor fi începute în cel mai scurt timp.

În acest an, planul nostru de activitate cuprinde culturi și experiențe noi. Ne-am propus, astfel, să urmărim efectul îngrășămintelor bacteriene la mai multe culturi: la grâu de primăvară, la porumb, la floarea soarelui, la cartofi și legume. Bacterizarea semintelor, a cerealelor și a cartofilor se va face prin stropirea acestora în momentul semănării, cu îngrășămintele care a fost diluat cu apă. Rîsăduirile de legume vor fi tratate prin cufundarea rădăcinilor în mocirla ce va fi pregătită în momentul plantării. Pentru a demonstra influența pe care o au îngrășămintele bacteriene, vom organiza în lanurile în care vom aplica aceste îngrășăminti, parcele de control (mător) fără îngrășăminti, pe care se vor executa aceleași lucrări ca și pe parcelele cărora li s-au aplicat îngrășăminti.

În ultimele săptămîni, echipele de elevi au activat la colțul naturii vîi unde și-au format deprinderi de condiționare a semintelor. Pentru a înțelege mai bine cum se efectuează aceste lucrări în unitățile agricole mari, am organizat o vizită la centrul de selecționare și tratare a semintelor din localitate. În școală, echipele de elevi au făcut curățirea (analiza purității semintelor) îndepărtînd corpurile străine și semintele mușcate și soarte. Au fost reținute semintele mari, mele, sănătoase.

Pentru a folosi cu succes vremea din sol de la începutul primăverii

și pentru a grăbi procesul de încolțire a semintelor plantelor legumicole (morcovi, pătrunjel, sfeclă), am pregătit semintele prin ierovizare. O echipă de elevi din școala noastră se ocupă de efectuarea lucrărilor de ierovizare a grăului de toamnă Cenad 177. După ce acesta a fost umezit și încolțit, a fost așezat într-o lădiță, într-o grupă cu zăpadă. Din 5 în 3 zile elevii controlează și aerisesc semintele, iar dacă este necesar, fac o umedire suplimentară. Sub influența îndelungată a temperaturii scăzute, plantele de grâu de toamnă își parcurg stadiul de ierovizare. Ele vor fi însămînțate în mustul zăpezii, în terenul pregătit din toamnă, de îndată ce se va desprîmăvra. Pentru această experiență elevii au pregătit două parcele; în prima vor însămînța grâu de toamnă ierovizat, iar în cealaltă, grâu de toamnă nelavovizat, și vor face în cartelele lor observații fenologice comparative privind dezvoltarea grăului pe cele două parcele.

Pentru pregătirea experienței privind importanța parcurgerii stadiului de lumină la plante, am pregătit cu elevii două cutii mari de carton acoperite, pe care le vom aplica în cursul lunii aprilie asupra unei parcele însămînțate cu grâu de primăvară și alta asupra mustarului. După ce aceste plante și-au parcurs stadiul de ierovizare, trec în stadiul de lumină. Elevii vor face observații comparative și asupra comportării plantelor din cele două parcele.

Alte experiențe urmăresc să demonstreze însemnătatea însămînțării la termen, cu seminte condiționate, respectînd spațiul de nutrie. Pentru aceasta, vom însămînța grâu de primăvară și porumb la termenul optim și mai tirziu, din 10 în 10 zile, pînă în luna iunie; se va însămînța grâu de primăvară cu seminte condiționate și necondiționate; se va însămînța porumb la distanțele cerute de agrominim, 70/70 cm., la distanțe mai mici, 50/50 cm., și la distanțe mai mari, 80/80 cm. În lunile ce urmează elevii își vor nota în cartele observațiile, iar în toamnă vor trage concluziile.

Nu lipsesc din planul nostru nici lucrările de cunoaștere a metodelor înșuite de cultivare a porumbului, de creștere și cultivare a porumbului hibrid.

Am efectuat, de asemenea, cu elevii experiențe privitoare la influența ierovizării cartofilor asupra recoltei. Cartofii selecționați au fost tratați prin metoda obișnuită, la lumină, și în așternut umed. Acum, elevii pregătesc experiențe de imolitură vegetativă a cartofilor prin ochiuri și prin butași.

În acest an, vom căuta să îmbogățim sortimentele de plante bănoase, aromatice și medicinale prin noi culturi care prezintă interes pentru rațiunile noastre.

O bună parte din tematica noastră se leagă de cunoașterea metodelor înșuite de cultură a legumelor în rîsăduite calde, seminale și reci, pentru obținerea legumelor timpurii, semiturii și tirzii. Elevii și-au format deprinderi practice de pregătire a compoziției de pămînt pentru rîsăduita de însămînțare. Într-o rîsăduită caldă am însămînțat, împreună cu elevii, legume vîrzoase (varză timpurie — Ditmar, varză timpurie creșă, gușoare timpurie — Dvorsky albe, conopidă timpurie — Bulgare de zăpadă); în altă rîsăduită am însămînțat pălăgele roșii timpurii „Aurora”, roși de vară Pricard, vinete; în a treia rîsăduită ardei grași chinezesti, ardei lung teaca de Flovid, ardei gras — California, gogosari bucureșteni, și în sfîrșit în a patra rîsăduită am semănat flori.

Cu planul întocmit, cu unelte reparare, cu semintele pregătite și condiționate, cu elevii repartizați pe echipe, așteptăm clipa în care vremea ne va permite să începem lucrările pe parcelele experimentale, căci în acest an desprîmăvra înțrînd, o dată cu începerea lucrărilor, ritmul lor va fi deosebit de viu. De aceea, în perioada vacanței de primăvară, lucrările urgente vor fi efectuate de tinerii naturaliști din oraș.

P. PTEANCU

CHEIA SUCCESULOR

Din lipsa muncii de educație în general, nu există rețete și tipare fixe, care să se poată aplica în toată, împărțirea experienței unor școli cu rezultate bune și a mijloacelor prin care au fost obținute aceste rezultate ajută mult pedagogii, deoarece le ușurează găsirea unor căi potrivite condițiilor concrete în care muncesc. Le stimulează activitatea creatoare în educarea elevilor.

Una din școlile în cadrul cărora au fost obținute bune rezultate în munca de educare a ucenicilor și elevilor este și grupul școlar „Ioșif Ranghet” din București.

„Dacă intrăm în școala noastră după ce sună de recreație — oă, spunea tovarășul director de studii Elena Bescheș — veți observa disciplina chiar din felul cum ies elevii din sălile de clasă”.

Acesta este un aspect în aparență lipsit de importanță. Dacă vizitezi clasa și atelierele, capeti imediat convingerea că aci disciplina a pătruns în toată viața școlară, că este

o disciplină reală, care nu se reduce doar la aspecte de suprațată. Disciplina care domnește în întreaga școală este evidentă în aspectul îngrijit al sălilor de clasă, al atelierelor, în atitudinea ucenicilor și elevilor față de învățatură, față de munca în atelier, în atitudinea lor tovarășească.

Care este explicația și care sînt factorii care prin acțiunea lor conjugată au dat roadele amintite? Părea una, amintă, atît a profesorilor cit și a directorului Nicolae Tălpășan, este că succesele obținute în munca de formare a disciplinei conștiente în rîndurile ucenicilor și elevilor se datoresc în primul rînd organizării unor colective puternice de elevi în fiecare clasă, colective cu o viață reală și intensă.

La începutul anului școlar, conducerea școlii împreună cu cadrele didactice s-au preocupat în primul rînd de crearea acestor colective. În fiecare clasă au fost formate: colectivul de conducere al clasei, colectivul care răspunde de problemele culturale-artistice, colectivul de atelier etc. Aceste colective au ca scop principal organizarea diverselor activități menite să întărească și să lărgască cunoștințele teoretice, tehnice de specialitate și culturale ale elevilor. Așa, de pildă, în competența colectivului de atelier intră, pe lîngă problemele în legătură cu buna organizare a locului de muncă și evidența activității practice, și cele legate de organizarea difuzării consătuirilor de analiză, prezentarea de referate, confecționarea machetelor etc.

Formarea acestor colective nu reprezintă încă decît un prim pas. Esențialul nu era alcătuirea formală a acestor colective, ci imprimarea pe parcurs a unei activități precise pentru fiecare colectiv în parte, căci adevărată forță a colectivului nu se găsește decît în acțiune. Căluștii de acest principiu, profesorii și maeștrii au căutat în permanență să activeze colectivul din fiecare clasă în orice problemă ridicată de desfășurarea zilnică a orilor de curs, de practica de atelier sau de activitatea extrascolară.

Astfel, profesorul de tehnologie, inginer Petre Iancu, dă în permanență colectivului de ucenici electrișieni din anul III sarcini în legătură cu studiarea și executarea diferitelor scheme, grafice, planșe etc. în afara orilor de cursuri. Profesorii inginer Gh. Broșteanu și Francisc Schlotter îmbogățesc cunoștințele viitorilor muncitori și tehnicieni radionişti, încredințîndu-le acestora executarea unor piese, aparate și machete. În această activitate, colectivele de conducere ale grupelor din atelier au un rol important. Ca ajutor principal al maeștrilor-instructori, ele repartizează sarcini concrete pentru fiecare elev și veghează ca aceste sarcini să fie executate bine și în timpul fixat. Pentru fiecare sarcină nereșolvată la timp răspunde întregul colectiv în componența căruia a intrat rezolvarea sarcinii respective.

Datorită acestui sistem de organizare și activitate, elevii ajung să-și îndeplinească îndatoririle nu numai pentru că răspund în fața colectivului, ci și pentru că au prilejul să se mîndrească cu munca pe care o depun. Se formează și se întăresc sentimentul de solidaritate și de răspundere colectivă, un permanent spirit activ, specific unui colectiv încheat.

În condițiile unei asemenea opinii sănătoșe a colectivului clasei în întregime lui, sarcina colectivului pedagogic devine mult mai ușoară. Este

nevoie de tăot, de o îndrumare atentă, de control și de stimulare permanentă a activității colectivelor. De aceea, fiecare profesor și maeștru de la grupul școlar „Ioșif Ranghet” își are caietul său care cuprinde date asupra fiecărui ucenic sau elev și în care nu li notează toate observațiile asupra modului în care evoluează viața colectivelor, succesele la învățatură etc. Atunci cînd găsesc necesar, conducerea școlii, cu sprijinul birourilor organizatorilor U.T.M. din clase, organizează convorbiri cu caracter educativ, menite să contribuie la rezolvarea problemelor ridicate de viața colectivelor.

Prin discuții și propuneri făcute de ucenici și elevi se stabilește ca în timpul liber să se viziteze în colectiv un film, să se viziteze o expoziție, o uzină, o întreprindere, să se audieze o conferință. Rîsfoind fișele existente la biblioteca școlii, constată că numai în trimestrul II au fost citite de către elevi aproape 3500 cărți tehnice și literare diferite. Activitatea ansamblului artistic și a echipelor sportive, care cuprind un număr mare de ucenici și elevi, este bine cunoscută pe întreg raionul Nicolae Bălcescu.

Creдем înmărit a stării și asupra altui aspect, după părerea noastră, foarte important. La munca de educație a elevilor și elevilor în general, la dezvoltarea simțului gospodăresc și a respectului față de bunul obștesc în special, a adus o contribuție substanțială și buna gospodărie a treburilor școlii. Preocupîndu-se în permanență de înfrumusețarea școlii, a sălilor de clasă, a atelierelor, conducerea școlii a reușit ca după o muncă stăruitoare să facă din școala un loc de muncă și învățatură plăcut, îngrijit și curat. Desigur că în această muncă de continuă înfrumusețare a școlii și-au dat contribuția lor însemnată ucenicii și elevii înșiși.

Este oare de mirare că ucenicii și elevii grupului școlar „Ioșif Ranghet” din București se simt legați de școala lor, de profesorii și maeștrii, cînd ei sînt înconștuiri cu dragoste și grijă părintească?

Din cele de mai sus nu am vrea să deducem că grupul școlar „Ioșif Ranghet” din Capitală nu mai există abateri de la disciplină. Asemenea abateri de mai manifestă, însă din ce în ce mai rar.

Rezultatele deosebite obținute în munca educativă de grupul școlar „Ioșif Ranghet” se reflectă atît în succesele la învățatură obținute de ucenici și elevi, cit și în activitatea lor practică. Obținerea acestor succese reprezintă răsplata eforturilor comune ale tuturor cadrelor didactice de la grupul școlar „Ioșif Ranghet” din București.

I. MOSCU

De la Ministerul Învățămîntului și Culturii

PRACTICA PEDAGOGICĂ A VIITORILOR ÎNVĂȚĂTORI

În baza Ordinului Ministerului Învățămîntului și Culturii nr. 1249 din 25 iulie 1957, practica pedagogică netrecută a studenților din institutul pedagogic de învățatură și-a desfășurat între 14 aprilie și 3 mai inclusiv.

În primele două zile ale practicii pedagogice studenții practicanți vor asista la lecțiile predate de învățătorii claselor respective, vor observa munca învățătorului cu clasa, vor discuta planurile de lecții cu învățătorul clasei și vor lua în primire clasele. În cursul următoarelor 14 zile (17—30 aprilie) practicanții vor preda toate lecțiile după orar și vor conduce, după planul de muncă al învățătorului, întreaga activitate instructiv-educativă.

Învățătorii din școlile elementare unde se efectuează practica pedagogică neîntreruptă au un rol important în îndrumarea profesională a studenților. Astfel, ei trebuie să comunice studenților practicanți temele lecțiilor și activităților pionierești și în afara de clasă, să-i familiarizeze pe studenții practicanți cu clasa și cu particularitățile individuale ale elevilor, să dea consultații practicanților în vederea pregătirii lecțiilor, activităților pionierești și în afara de clasă, să analizeze planurile lecțiilor și activităților pionierești și în afara de clasă, să le aprecieze cu note și să facă observații în fișele studenților practicanți etc.

ȘTIRI

PENTRU CA SATUL NOȘTRU SĂ FIE CIT MAI FRUMOS

Sub îndrumarea cadrelor didactice, sute și mii de pionieri și școlari răspund cu înșuflețare chemării Comitetului Central al U.T.M., a Ministerului Învățămîntului și Culturii și a Ministerului Agriculturii și Silviculturii pentru plantarea puieților în jurul școlilor, în livezi, pe marginea șoselelor sau pe suprafețe despădurite.

Veștile care sosesc la redacție sînt tot mai numeroase. Profesora de științe naturale Butnaru Lucia, de pildă, a sădit împreună cu pionierii și școlarii din comuna Drăgușeni, raionul Negrești, într-o singură zi, în jurul școlii, 138 pomi fructiferi.

Pentru a preîntîmpina suprațea marilor Oțului, pionierii și școlarii de la școala de 7 ani din comuna Slobozia Mindra, raionul Tr. Măgurele, au sădit pe aceste măsuri sub îndrumarea profesoarei de științe naturale, 5000 de puieți de ploș și salcie.

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din comuna Tîbănești, regiunea Iași, vor planta în cursul acestei luni în parcul școlii și pe marginea șoselei 1000 de puieți și pomi fructiferi.

„Pentru ca satul noștră să fie cit mai frumos, — spune învățătoarea Nazarie Elena din satul Valea Ursului, regiunea Iași, — împreună cu pionierii și școlarii din școala noastră am sădit pe

drumul care duce spre școala 200 de puieți”. În școala de 7 ani din comuna Vulturul, regiunea Galați, profesorii, de științe naturale, împreună cu micii naturaliști, a plantat în livada școlii peste 200 de pomi fructiferi.

Realizări asemănătoare ale profesorilor și învățătorilor în acțiunea de plantare a puieților, în antrenarea pionierilor și școliarilor la curățirea și îngrijirea pomilor există și la școala de 4 ani din satul Cucu, la școala de 7 ani din comuna Băcești, la școala de 7 ani din comuna Răfălia — raionul Negrești — și la multe altele.

SPECTACOL DAT DE COPII

De cîrînd școala medie nr. 11 „Dimitrie Cantemir” din Capitală a dat un spectacol în sala teatrului muzical „C. Tănase”. Spectacolul a constituit o mărturie a preocupării profesorilor pentru crearea de opere originale inspirate din viața elevilor.

Feeria muzicală „Tinerete în framăt” de prof. Filip Davidsohn, reușește să surprindă cîteva aspecte din activitatea elevilor. Autorul este un bun cunoscător al psihologiei elevilor și în același timp un talentat compozitor. „Tinerete în framăt” este prin excelență o operă de atmosferă, care a stîrnit în rîndul spectatorilor un mare interes.

TRIN SCOLILE A LONULUI PAȘCANI

Dispar urmele

Coline domoale și riuri line ca și graiul moldovenesc. Drumuri largi de țară străjuite de cireși bătrâni, de plopi ori de sălii, se conduc în sate de oameni gospodari, cu căștile vârnite în culori pale, pe care mîna artistului popular a măiestrit modele de o frumusețe rară.

Pe aici a trecut războiul. În urma lui, ruine fumegînd, gropi pînșate, tranșee, moșii întregi, tabloul unei țări moșteniri — mizerie, foamete, întineric. Și pe aici, cu ani în urmă, a răsunat vestea eliberării noastre și a lăsat în suflete încredere în viitor și o nestăvilită hotărîre de a făuri o viață nouă. Să pună capăt mizeriei și foametei, să înlăture neștiința și întinericul, să astupe gropile, pe locul ruinelor să reînălțeze locuințe, școli, dispensare. Acesta era gîndul localnicilor.

Oamenii muncii din raionul Pașcani, centru cu tradiții revoluționare, au trecut cu toată hotărîrea la acțiune. Satele au fost refăcute, viața a intrat pe un nou făgus. Pe tîrîmul înzăpezit, ca în toate celelalte sate, s-au luat multe măsuri. Nu numai că au fost refăcute toate școlile distruse sau avariate, dar în anii care au urmat s-au construit încă 27 localități noi cu 82 săli de clasă și 5 internate. Un număr de 12 construcții noi, cum sînt cele din Juguani, Dumbrăvița, Hărmanștii Noi și altele au fost efectuate prin autoimpunere și posibilități locale.

Dacă în trecut nu existau decât 44 unități școlare și nici o școală medie, astăzi în raionul Pașcani funcționează 93 asemenea unități (56 școli de 4 ani, 13 școli de 7 ani, o școală medie și 23 grădinițe de copii).

Majoritatea școlilor au primit mobilier nou și material didactic în vederea desfășurării unui învățămînt de calitate. Astăzi, școlăria copiilor nu mai constituie o problemă în raion.

Prin străduința cadrelor didactice, în majoritatea comunelor și satorilor au fost alfabetizați toți neștii de carte. Pentru cei care au mai rămas și pentru copiii a căror depărtare mare sau organizat puncte școlare în apropiere ori s-au înființat unități noi cum sînt cele de la Moiea, Soseaua Dragușeni și altele. Pentru cei care frecventează clasele V-VII sau anenajate internate.

Personalul didactic s-a bucurat de o atenție deosebită. Școlile sînt încăldate, au în cea mai mare parte, cu pedagogi calificați. Învățătorii și profesorii au stabilitate în muncă, ceea ce contribuie la întărirea atașamentului lor față de școlile în care lucrează.

În satele acestui raion se desfășoară o bogată viață culturală și în rîndul circuliștilor. Măritorie sînt cele 58 de cîmîna culturale cu bogata lor activitate la care își dau cu prisosință contribuția satele de învățătorii și profesori.

Urmasii războiului și ale tristei moșteniri din trecut în domeniul școlii au dispărut sau sînt pe cale de dispariție. Acesta este rezultatul muncii rodnice depuse de cadrele didactice și de organele de învățămînt din raion, care primesc permanent îndrumarea și sprijinul neprecupețit al organelor locale de partid și de stat.

Clădirea internatului școlii medii din Pașcani

Intr-o școală model

Despre școala de 4 ani din satul Herești, comuna Cristești, așezată încă de la raion ca ar fi o școală model. Vîrîm să ne convingem de acest lucru, n-am sîlat prea mult în cumpănă și — iată-ne la fața locului. De la început școala ne-a făcut o impresie plăcută. O clădire aspectuoasă cu scări mari, bine întreținută, curățată ca un pahar, se înalță în mijlocul unei curți frumoase împrejmuite, cu grădina de pomi, cu straturile de flori și alet pletuite.

Un prichindeu ne întîmpină la intrare, în mîna cu o mîtură și o cârpă. — De ce sînt la ușă? — I-am întrebat. — Sînt de serviciu — ne răspunde el mîndru. Nu puteți intra în școală decît dacă vă stergeți bine pe picioare. — Față de întîmpinirea prichindeului sîntem surprinși că acesta nu are nici o treabă să ne arate că școala este o instituție modernă și că școlarii au o viață activă și interesantă.

Localul, deși construit cu vreo 8 ani în urmă, arată ca nou. Acest aspect se datorează dragostei cu care sîtenii și copiii privesc școala și o îngrijesc. Învățătorii de aici — sînt numai trei la număr — lucrează în strînsă colaborare și au creat o frumoasă tradiție în ceea ce privește grija față de școală. Ne-a impresionat în mod deosebit aspectul plăcut al claselor și felul în care este păstrat mobilierul. Nimeni nu crede că acest mobilier este folosit de cîțiva ani.

Acesta este rezultatul unei tradiții ce s-a creat la noi în munca educativă — ne spune directoarea școlii — și anume grija pentru păstrarea avutărilor obștesc. Elevii noștri sînt deprinși cu îngrijirea claselor în care învață și a mobilierului încă din clasa I-a.

Aflăm că în Herești pregătirea copiilor pentru intrarea în clasa I-a începe din timp și într-un mod orarecum festiv. La serbarea de sfîrșit de an sînt invitați și viitorii elevi ai clasei I-a. Cei dintr-o IV-a îi conduc prin săliile de clasă, le arată lucrări executate de ei și li fac înțeles asupra cuștinții care există în școală. O dată cu dragostea pentru școală și grija pentru păstrarea bunurilor obștesc, copiii se obișnuiesc cu disciplina și ordinea.

Dar școala din Herești nu este model numai din acest punct de vedere. Ea este model și în ceea ce privește frecvența elevilor și situația la învățătură. De mai mulți ani aici nu se mai vorbește de elevi neșcolari, iar frecvența este foarte bună. Atunci cînd se întîmplă să lipsească un elev, învățătorul respectiv îl vizitează imediat acasă, cercetînd de ce nu a venit la școală, li dă îndrumări pen-

tru a fi la curent cu lecțiile, iar dacă e bolnav dă sîluri părinților sau a mîntă mamei.

În școală nu sînt elevi rămași în urmă la învățătură. Toți au note de trecere. Este și explicabil. Învățătorii școlii se pregătesc temeinic și acordă toată atenția desfășurării lecțiilor, care sînt interesante și atractive. Ei folosesc mult material didactic și se ocupă în mod deosebit de elevii care împlinesc greutăți în însușirea materiilor.

Iată, de pildă, învățătorul Vasile Mingiuc are de rezolvat cu elevii din clasa a IV-a, la ora de aritmetică, probleme cu alfabeta procentului. După ce a verificat cunoștințele elevilor și își dă seama că aceștia știu ce este procentul și cum se află, trece la rezolvarea problemelor. Pentru problema o dată învățătorul, apoi le solicită de la elevi. Aceștia știu să construiască probleme, luînd exemple din viața practică. Astfel, construesc probleme cu alfabeta procentului la încolțirea semințelor, la arătarea situației învățătorilor în întovărășirea din sat etc. În conținutul lecțiilor se remarcă buna orientare ideologică a comunistului Vasile Mingiuc, care la rîndul său este un activ „elev” al cercului de învățămînt politic.

La clasa a III-a, la ora de lucru manual, învățătorul Mihai Cocîră are de efectuat cu elevii împletitură din papură. După ce a discutat cu ei ce este papura, unde crește, la ce se folosește, a trecut la explicarea lucrării ce trebuie executată — stergătorii din papură — și la efectuarea ei. Elevii lucrează pe grupe, iar învățătorul trece de la o grupă la alta, controlînd felul cum se lucrează și dă îndrumările necesare.

Peste tot — în clase, pe sală — se văd rezultatele lucrărilor efectuate de elevi. Întreaga școală pare un colț al naturii vii. Pe lângă numeroase ghivece cu flori, sînt multe lădute conțînătoare în prele de lucru manual, în care elevii încercă puterea de germinare a semințelor.

Multe dintre realizările obținute se datorează și faptului că părinții elevilor (în o strînsă legătură cu școala, pe care o sprînjină în mod permanent. Ei sînt prezenti la orice acțiune. Cînd am sosit la școală, într-o încăpere, un grup de mame instalat în război de țesut. Am aflat că vrea să confecționeze covorașe pentru școală. Munca învățătorilor din Herești nu se limitează numai la cadrul școlii. Ea cuprinde și pe localitatea satului. Flexibilitate din partea învățătorilor conduce cîte un cerc de citit, bibliotecă, cîmîna culturală (fînd foarte activă). Ea are astăzi peste 400 de cărți. Printre ele sînt multe feșete care nici nu știu să citească în trecut.

Astăzi, la Herești nu mai există politicienii partidului nostru și să le arate căile pentru construirea unei vieți mai bune. Recent, șase dintre cursanții săi au cerut să fie primiți în întovărășire cu toată suprafața de pămînt ce o posedă. Astăzi în Dumbrăvița sînt două întovărășiri al căror număr de membri crește mereu și se pregătește înființarea unei gospodării agricole colective.

Ca director al școlii, Florin Gidea mobilizează tot colectivul de învățători la o pregătire cit mai temeinică a elevilor și la desfășurarea unei rodnice activități obștesc.

Pentru strădania pe care a depus-o la construirea localului de școală, la lichidarea neștiinței de carte și la școlăria tuturor copiilor de vîrstă școlară din sat, pentru devotamentul cu care muncește la ridicarea satului și la pregătirea elevilor săi, la 30 decembrie 1957 Florin Gidea a fost decorat cu „Medalia Muncii”.

...și niște „gospodari”

Comuna Mircești se întinde pe o coastă domoală. În jos, inspire linca Sireului. În sus, din capul satului, vezi „cîștile năbite” înșirîndu-se cuminți pe lîrul nu prea drept al ușiilor. Nu departe de casa în care a locuit Vasile Alexandru, se află școala. O școală de 4 ani, al cărei director este tov. Ion Nazare.

Localul oferă suficiente condiții pentru o bună desfășurare a procesului instructiv-educativ. De la intrarea în școală, însă, ceva te face să crezi că aci multe nu sînt în ordine. Acest „ceva” înseamnă lipsa de grijă pentru întreținerea localului, — ca să nu mai vorbim de înfrumusețarea lui, lipsă de grijă pentru păstrarea avuturilor școlii, pentru asigurarea condițiilor igienice etc. Cîteva exemple. În sala prin care intră copiii în clasă, dusumeaua este spartă de mai multă vreme și nici gînd să fie reparată. În jurul uși, peretele cîrpit cu ală culoare a crăpat și varul stă să cadă. Deși se apropie sfîrșitul anului școlar, călcăria încă nu a fost aranjată pentru ca

să poată fi folosită de către cadrele didactice, ca toate că și vorba doare de clădire de lucru. Dar ceea ce este mai trist este faptul că aci zace pe dusumea, în neordinea, materialele didactice, zeci de plame stau lăcuite sau mișcate la un loc — unele împachetate exact așa cum au fost trimise școlii de către secția de învățămînt. Pentru ca să găsești plasa de lucru care să aibă un aspect plăcut, înălțăm înșirîndu-se la oră cadre didactice întregste tabloul nu prea plăcut al școlii.

Ne oprim aici, întrebînd pe tov. I. Nazare, cînd are de gîd să pună școala la punct? Am doi de momente, să știm pînă cînd secția raională de învățămînt și cultură se va mulțumi să constate că la școala din Mircești lucrurile nu merg bine sub aspect gospodăresc și, din cînd am aflat, nu numai sub acest aspect. Noi avem certitudinea că această școală se poate ridica la nivelul celorlalte unități din raion, astfel încît ea să poată face cinste — așa precum de fapt se cuvine — memoriei marilor noi, ai cărui nume se leagă de comuna Mircești.

Un cuvînt despre orele educative

În timpul unei vizite în satul Herești, am avut ocazia să văd cum se desfășoară orele educative. Cu toate că școala este în condiții bune, dar încă nu este în stare să ofere condiții optime pentru desfășurarea activității educative. În timpul vizitei, am văzut că orele educative sînt desfășurate în mod regulat, dar cu unele deficiențe. De exemplu, în unele clase nu există materiale didactice suficiente și unele activități sînt desfășurate în mod superficial. Acest lucru se datorează în mare parte lipsei de mijloci financiare și a unei pregătiri insuficiente a cadrelor didactice.

În continuare, am analizat activitatea profesională a învățătorilor. Am văzut că mulți dintre ei sînt foarte activi și își pun eforturile la dispoziția școlii. Cu toate acestea, există încă unele probleme legate de condițiile de lucru și de oportunitățile de perfecționare profesională. Este necesar să se acorde mai multă atenție acestor aspecte pentru a asigura o calitate mai bună a învățămîntului.

S-a văzut și că activitatea profesională a învățătorilor este în mare parte orientată spre activități de rutină, ceea ce poate duce la oboseală și la o scădere a eficienței. Este necesar să se promoveze activități care să stimuleze creativitatea și să ofere oportunități de schimbare și de învățare reciprocă.

În concluzie, școala din Herești are un potențial ridicat, dar are nevoie de mai multe resurse și de o mai bună organizare pentru a-și realiza potențialul. Este necesar să se acorde prioritate activităților de îmbunătățire a condițiilor de lucru și de perfecționare profesională a cadrelor didactice.

Oră de botanică

Profesorul M. Anton își trădează emoția afectînd o țînuță degajată. În clasă sînt prezente 36 de elevi. Au o înfățișare îngrijită: fețele le sînt însuflețite de joaca din recreație, întreruptă de clopotel.

O dată cu elevii am deschis și noi „caietele”, pe care notăm: Oră de științe naturale la clasa a V-a a școlii de 7 ani din comuna Valea Seacă.

Profesorul a început verificarea cunoștințelor din lecția precedentă: plante mediteraneene. Întrebările sînt puse clar și răspunsurile exacte. („Ce plante mediteraneene cunoașteți?”, „De ce le numim mediteraneene?”, etc.). După primele răspunsuri, atmosfera de încordare se risipește. Toți elevii ridică mîna pentru a răspunde. Profesorul nu solicită două răspunsuri aceluiași elev, așa că pînă la urmă a putut afla ce știu mai toți elevii.

După ce copiii au descris principalele plante mediteraneene, se trece la întrebări din ce în ce mai grele, care solicită legături cu cunoștințele din lecțiile anterioare sau cu cele din viața de zi cu zi. („Cum sînt mari influența naturii asupra plantelor, posibilitățile omului de a o stăpîni, cum se explică adaptarea unor plante mediteraneene la condițiile de climă din unele regiuni ale patriei noastre etc.). Elevii continuă să răspundă precis, exprimîndu-se totodată și foarte corect.

Tovarășul Anton a predat apoi lecția nouă — despre bacterii, cu aceeași pricepere pedagogică de care a dat dovadă în verificarea cunoștințelor, așa că lecția a fost aproape învățată din preadă. Am desprins din această oră de botanică buna pregătire a elevilor, detoriată în cea mai mare parte priceperii profesorului M. Anton.

N-aș putea spune că ne-a răspuns din metode deosebite — ne-a răspuns din metode obișnuite. Nu sînt dragi școlii și setul în care muncești și ne străduim să ne facem datoria cît mai bine. Nu neglijăm niciodată pregătirea lecțiilor, studiem lucrurile de specialitate și aplicăm în practică cele învățate la cursurile de partid.

Am aflat că tovarășa Cocîră lucrează în Herești de 32 de ani, iar de 10 ani este directoarea școlii. Tot de mulți ani lucrează aici și tovarășa Ecaterina Cocîră, directoarea școlii, ce metode au folosit pedagogii în munca lor.

N-aș putea spune că ne-a răspuns din metode deosebite — ne-a răspuns din metode obișnuite. Nu sînt dragi școlii și setul în care muncești și ne străduim să ne facem datoria cît mai bine. Nu neglijăm niciodată pregătirea lecțiilor, studiem lucrurile de specialitate și aplicăm în practică cele învățate la cursurile de partid.

Am aflat că tovarășa Cocîră lucrează în Herești de 32 de ani, iar de 10 ani este directoarea școlii. Tot de mulți ani lucrează aici și tovarășa Ecaterina Cocîră, directoarea școlii, ce metode au folosit pedagogii în munca lor.

N-aș putea spune că ne-a răspuns din metode deosebite — ne-a răspuns din metode obișnuite. Nu sînt dragi școlii și setul în care muncești și ne străduim să ne facem datoria cît mai bine. Nu neglijăm niciodată pregătirea lecțiilor, studiem lucrurile de specialitate și aplicăm în practică cele învățate la cursurile de partid.

N-aș putea spune că ne-a răspuns din metode deosebite — ne-a răspuns din metode obișnuite. Nu sînt dragi școlii și setul în care muncești și ne străduim să ne facem datoria cît mai bine. Nu neglijăm niciodată pregătirea lecțiilor, studiem lucrurile de specialitate și aplicăm în practică cele învățate la cursurile de partid.

N-aș putea spune că ne-a răspuns din metode deosebite — ne-a răspuns din metode obișnuite. Nu sînt dragi școlii și setul în care muncești și ne străduim să ne facem datoria cît mai bine. Nu neglijăm niciodată pregătirea lecțiilor, studiem lucrurile de specialitate și aplicăm în practică cele învățate la cursurile de partid.

N-aș putea spune că ne-a răspuns din metode deosebite — ne-a răspuns din metode obișnuite. Nu sînt dragi școlii și setul în care muncești și ne străduim să ne facem datoria cît mai bine. Nu neglijăm niciodată pregătirea lecțiilor, studiem lucrurile de specialitate și aplicăm în practică cele învățate la cursurile de partid.

N-aș putea spune că ne-a răspuns din metode deosebite — ne-a răspuns din metode obișnuite. Nu sînt dragi școlii și setul în care muncești și ne străduim să ne facem datoria cît mai bine. Nu neglijăm niciodată pregătirea lecțiilor, studiem lucrurile de specialitate și aplicăm în practică cele învățate la cursurile de partid.

N-aș putea spune că ne-a răspuns din metode deosebite — ne-a răspuns din metode obișnuite. Nu sînt dragi școlii și setul în care muncești și ne străduim să ne facem datoria cît mai bine. Nu neglijăm niciodată pregătirea lecțiilor, studiem lucrurile de specialitate și aplicăm în practică cele învățate la cursurile de partid.

LA CĂMINUL CULTURAL

Obună parte din drumul pînă la Mogoșești l-am făcut în compania unui țărăn sîtos, inteligent și cu mult duh, care ne-a povestit tot timpul despre omenii din partea localității — și despre niște tineri „disturbalați” din satul vecin, care în una din zile au îndrăznit — „și crezi mîntă?” — să se cîntărească în cîrciumă și care, ca urmare, au fost pedepsiți cum se cuvine și fără întîrziere de către părinții lor!

Am găsit cadrele didactice de la școala de 4 ani din satul Mogoșești pregătindu-se pentru activitatea culturală de joi seară. Aci, la Mogoșești, învățătorii au sarcini bine delimitate în munca de la căminul cultural. Tov. Elena Pruncu pregătește pe coriști, Gh. Mihalea se ocupă de cercul dramatic, Natalia Iosub instruieste echipa de dansuri populare. Fiecare învățător sau profesor se mai ocupă și de cîte un cerc de citit cu țărani, iar neobositul director al școlii și al căminului, tov. Emil Pruncu, conduce cu pricepere întreaga muncă.

Sfîrșitul școlii din satul Mogoșești se străduiește să organizeze la căminul cultural activități plăcute și folositoare. Ca urmare, căminul cultural atrage tot mai mulți țărani care vin aici cu plăcere, pentru că sînt nevoia să asculte conferințele agrotehnice, expunerile asupra problemelor politice interne și internaționale, asupra problemelor actuale ale satului și regiunii respective, recensutele de

cărți, lecturile literare, să participe sau să asiste la repetițiile corului, ale echipelor de dansuri și de teatru, să joace șah, să asculte radio, iar atunci cînd se organizează serbări, să le gîste din plin.

În seara aceasta, sala căminului cultural este arhiplină. După ce tov. Gh. Mihalea le aduce țîrni din țară, de peste hotare, ca și vestii din regiunile lor, după ce se pune la punct problema temerării terenului sportiv, se trece la activități diverse. Cercul dramatic începe repetițiile pentru piesa „Morișca” de St. Titu și I. Jănuțiu (de altfel aceasta nu e prima din repertoriul cercului), unii sînt ascultă radio, alții joacă șah, un tînar a venit cu acordeonul. Și alături de ei, harnicii învățători. Colo tov. Emil Pruncu se sfîrșite cu țărani, dincoace tov. Mihalea se ocupă cu sfîrșitul de tineri artiști, printre care observăm și pe educatorul S. Botez și pe bibliotecarul satului M. Bulea. De altfel, trebuie să spunem că fiecare învățător este membru al unui din formațiile artistice ale satului, ceea ce contribuie la o mai puternică antrenare a țăranelor muncitori în activitățile culturale.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Credeți că Mogoșești este singurul sat din raionul Pașcani în care pedagogii desfășoară cu conștiințiozitate și cu atîtă dragoste activitatea culturală? Acesta este doar unul din multele de acest fel, printre care cităm: Tătăruși, Hălăucești, Dumbrăvița, Herești, Valea Seacă.

Învățămîntul politic al cadrelor didactice

In ceea ce privește conținutul activității în cercurile de învățămînt politic, am constat unele deficiențe asupra cărora vrem să atragem atenția. Astfel, discuțiile purtate în cercuri sînt uneori buchetate, cursurile sînt neîndrăgite și se îndepărtează de textul broșurii sau de notițele luate după expuneri. În unele cazuri vorbesc mai mult propagandă și s-au obișnuit să lucreze numai cu foveștii mai activi. O lipsă serioasă este și aceea că discuțiile sînt cîteodată abstracte, rulate pe vîrf, de munca de fiecare zi a pedagogilor.

Nu lipsesc nici unele confuzii sau tratări neadecvate a problemelor. De pildă, în cercul condus de tov. P. Nistor din comuna Valea Seacă, la lecția „Învățătura leninistă despre imperialism” se confundă noțiunea de stat colonialist cu aceea de state coloniale. Deși tov. Nistor este apreciat ca un bun propagandist, la această lecție a fost prea puțin pe baza problemei impuse. Exemplele de cadre pe care le-am văzut în activitatea lor sînt cîteodată abstracte, rulate pe vîrf, de munca de fiecare zi a pedagogilor.

Nu lipsesc nici unele confuzii sau tratări neadecvate a problemelor. De pildă, în cercul condus de tov. P. Nistor din comuna Valea Seacă, la lecția „Învățătura leninistă despre imperialism” se confundă noțiunea de stat colonialist cu aceea de state coloniale. Deși tov. Nistor este apreciat ca un bun propagandist, la această lecție a fost prea puțin pe baza problemei impuse. Exemplele de cadre pe care le-am văzut în activitatea lor sînt cîteodată abstracte, rulate pe vîrf, de munca de fiecare zi a pedagogilor.

Nu lipsesc nici unele confuzii sau tratări neadecvate a problemelor. De pildă, în cercul condus de tov. P. Nistor din comuna Valea Seacă, la lecția „Învățătura leninistă despre imperialism” se confundă noțiunea de stat colonialist cu aceea de state coloniale. Deși tov. Nistor este apreciat ca un bun propagandist, la această lecție a fost prea puțin pe baza problemei impuse. Exemplele de cadre pe care le-am văzut în activitatea lor sînt cîteodată abstracte, rulate pe vîrf, de munca de fiecare zi a pedagogilor.

Nu lipsesc nici unele confuzii sau tratări neadecvate a problemelor. De pildă, în cercul condus de tov. P. Nistor din comuna Valea Seacă, la lecția „Învățătura leninistă despre imperialism” se confundă noțiunea de stat colonialist cu aceea de state coloniale. Deși tov. Nistor este apreciat ca un bun propagandist, la această lecție a fost prea puțin pe baza problemei impuse. Exemplele de cadre pe care le-am văzut în activitatea lor sînt cîteodată abstracte, rulate pe vîrf, de munca de fiecare zi a pedagogilor.

Nu lipsesc nici unele confuzii sau tratări neadecvate a problemelor. De pildă, în cercul condus de tov. P. Nistor din comuna Valea Seacă, la lecția „Învățătura leninistă despre imperialism” se confundă noțiunea de stat colonialist cu aceea de state coloniale. Deși tov. Nistor este apreciat ca un bun propagandist, la această lecție a fost prea puțin pe baza problemei impuse. Exemplele de cadre pe care le-am văzut în activitatea lor sînt cîteodată abstracte, rulate pe vîrf, de munca de fiecare zi a pedagogilor.

Nu lipsesc nici unele confuzii sau tratări neadecvate a problemelor. De pildă, în cercul condus de tov. P. Nistor din comuna Valea Seacă, la lecția „Învățătura leninistă despre imperialism” se confundă noțiunea de stat colonialist cu aceea de state coloniale. Deși tov. Nistor este apreciat ca un bun propagandist, la această lecție a fost prea puțin pe baza problemei impuse. Exemplele de cadre pe care le-am văzut în activitatea lor sînt cîteodată abstracte, rulate pe vîrf, de munca de fiecare zi a pedagogilor.

Nu lipsesc nici unele confuzii sau tratări neadecvate a problemelor. De pildă, în cercul condus de tov. P. Nistor din comuna Valea Seacă, la lecția „Învățătura leninistă despre imperialism” se confundă noțiunea de stat colonialist cu aceea de state coloniale. Deși tov. Nistor este apreciat ca un bun propagandist, la această lecție a fost prea puțin pe baza problemei impuse. Exemplele de cadre pe care le-am văzut în activitatea lor sînt cîteodată abstracte, rulate pe vîrf, de munca de fiecare zi a pedagogilor.

Împotriva armei atomice!

In cadrul "Congresului cultural german", organizat de asociațiile intelectuale din ambele părți ale Germaniei, participanții și invitații, printre care se numără și savanți francezi, au semnat o declarație în care subliniază pericolul pe care-l prezintă pentru întreaga omenire continuarea experiențelor cu arma nucleară și cer marilor puteri să pună capăt acestei amenințări. "Sintem convinși — se spune în această declarație, care este semnată printre alții de profesorul Chaletet (Franța), de profesorul Saizer de la Universitatea din München și de profesorul Hermann Budziszlawski de la Universitatea din Leipzig — că este urgent necesar ca experții să atragă atenția opiniei publice din toate țările asupra pericolului pe care-l prezintă experiențele cu inarmarea atomică pentru a se face astfel imposibilă această crimă împotriva umanității".

Ziarul olandez "De Vaarheid" a publicat conținutul unui corresponsent al său cu oameni de știință și fruntași ai vieții publice din Olanda în legătură cu înarmarea Uniunii Sovietice de a înarma experiențele cu arma atomică și cu hidrogen. Prof. Horler de la Universitatea din Leyda a declarat: "Este minunat dacă se pune capăt acestei experiențe. Nu pot crede că cineva ar putea obiecta împotriva acestui lucru". În același spirit s-au pronunțat profesorii Wurdeman și Kweido de la Universitatea din Amsterdam și alții.

Ziarul "Dagens Nyheter" a publicat interviul acordat de cunoscutul om de știință suedez prof. Ake Gustafson, care subliniază periculozitatea pe care o prezintă pentru omenire arma atomică și condamnă propaganda în favoarea achiziționării acestei arme de către Suedia. "Este lipsit de sens și periculos, a declarat Gustafson, ca o țară atât de mică să achiziționeze arma atomică. Se vorbește despre arma nucleară tactică, dar aceasta este o înșelăciune. Arma tactică este bomba atomică și acest lucru nu poate fi ignorat. Dacă toate țările mici vor avea asemenea bombe, catastrofa s-a putea produce foarte ușor".

Comitetul executiv al Organizației tineretului social-democrat "Șoimii" a lansat un apel în care cheamă pe toți muncitorii din Germania occidentală să declanșeze o greve generală de protest împotriva hotărârii de a se înarma Bundeswehr-ul cu arme atomice. "Uniunea studenților socialiști" din R.F. Germană a anunțat că va sprijini toate forțele care se pronunță împotriva înarmării atomice. "Uniunea studenților socialiști" cheamă înțelegerea tineretului din R.F. Germană să lupte împotriva "hotărârii funeste a Bundestagului".

Decanul Facultății de fizică de la Universitatea din Tokio, Kimura, a arătat că după părerea oamenilor de știință japonezi peste aproximativ 20 de ani rasa omenescă va avea de suferit ca urmare a experiențelor cu arma nucleară.

Fiecare al patrulea om ÎNVĂȚĂ

DATE DESPRE
INVĂȚĂMINTUL SOVIETIC
LA EXPOZIȚIA MONDIALĂ
DIN BRUXELLES

In dezvoltarea culturală a societății, realizările în domeniul învățămîntului public și al pregătirii cadrelor științifice joacă un rol foarte însemnat. Despre aceasta vorbesc convingător numeroasele exponate ale pavilionului sovietic și cele 36 de standuri închinată muncii savanților sovietici în "Palatul culturii" de la expoziția mondială din Bruxelles. Printre exponatele pavilionului sovietic ocupă un loc însemnat primii sateliți artificiali ai pământului, rod minunat al muncii colective a savanților, inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor sovietici de cele mai diferite specialități. În cei 40 de ani ai puterii sovietice, în această perioadă istorică atât de scurtă, cultura popoarelor sovietice s-a ridicat la o înălțime nemaiîntâlnită.

Care sînt rezultatele dezvoltării învățămîntului public în țara în următorii 50-60 de ani? În țara noastră se află o dare de seamă alcătuită de comisarii generali ai secției ruse de la expoziția mondială care a avut loc în anul 1900 la Paris. În această dare de seamă, ca și în catalogul secției, pe primul plan se află exponatele privitoare la succesele învățămîntului. "Grupa întâia, se spune în darea de seamă, a cuprins materiale privitoare la educație și învățămînt. O mare atenție s-a acordat învățămîntului special și rapidei dezvoltări a învățămîntului tehnic, de meserii, agricol, profesional și comercial". Organizatorii secției ruse de la expoziția din 1900 scoteau, după cum se vede, că există toate motivele pentru a se fi în dezvoltarea învățămîntului public în Rusia. Să cercetăm și părerea vizitatorilor expoziției din Paris. "Nu putem să nu citim aici câteva cifre care vorbesc despre creșterea rapidă a învățămîntului tehnic în Rusia" — a scris într-o publicație de învățămînt, în anul 1900, D. I. Strekalova. Existau atunci 190 de instituții de învățămînt industrial de diverse tipuri și specialități... În ceea ce privește numărul studenților din instituțiile tehnice de învățămînt superior, Rusia ocupa al doilea loc, după Germania. Aici erau în anul 1898 15.000 de elevi, în Rusia 8000, în Austro-Ungaria 5600 ș.a.m.d.

Vizitatorii pavilionului sovietic de la expoziția mondială din Bruxelles vor afla despre deosebit de însemnatele succese ale statului sovietic în acest domeniu. Astăzi, în U.R.S.S. studiază peste 50.000.000 de oameni. Aceasta înseamnă că fiecare al patrulea om din țară studiază în școli, în universități, în institute tehnice etc.

În anul deschiderii expoziției de la Paris existau în Rusia 55 de instituții de învățămînt superior, laic, care cuprindeau 29.627 de studenți. Exponatele secției învățămîntului din pavilionul sovietic arată că în U.R.S.S. există mai mult de 2.000.000 de studenți și studente, care studiază în 767 de instituții de învățămînt superior. Numărul studenților din universități și institute a crescut de circa 70 de ori. Această creștere a avut loc în anii puterii sovietice.

În ceea ce privește învățămîntul tehnic și profesional, rezultatele obținute în prezent ar părea fantastice pentru contemporanii expoziției mondiale de la Paris. Împreună cu învățămîntul superior, învățămîntul tehnic și profesional a dat economiei sovietice peste 6.000.000 de specialiști.

Amintind de darea de seamă a comisariului secției ruse de la expoziția din Paris nu se poate să nu arătăm, de asemenea, că în U.R.S.S. se acordă o mare atenție școlilor tehnice. A fost organizat un sistem unic de stat care cuprinde școli de meserii, școli teroviare, școli de construcții și alte școli de învățămînt profesional și tehnic. În total există 3.200 asemenea școli, în care 1.000.000 de tineri își însușesc circa 700 de profesii.

S-au transformat și așa numitele regiuni periferice ale Rusiei. La expoziția de la Paris din 1900 nu se arătau decât unele și arme de vânătoare folosite de locuitorii acestor regiuni, precum și animale împăiate și bănuiri. Desigur, despre cultura acestor popoare nu se putea spune nimic. Chiar după 15 ani de la expoziția din Paris, în întreaga țară se aflau doar 175 de școli mici în care învățau un număr foarte redus de copii între 8 și 15 ani. În Asia mijlocie și în Kazahstan procentul țărilorlor de carte se ridica de abia la 0,5%—2%. În Tadzhikistan la 0,5%, în Kirghizia la 0,6%, în Turkmenia la 0,7%, în Uzbekistan la 1,6%.

Vizitatorii pavilionului sovietic de la expoziția din Bruxelles vor putea să cunoască creșterea năclului cultural și a învățămîntului în aceste regiuni. Înainte de 1917, 48 de popoare locuind pe teritoriul vechii Rusii nu aveau scriere. Astăzi toți locuitorii Uniunii Sovietice studiază în mod regulat, în limba lor națională. De mult a fost lichidată nescrierea de carte nu numai în raioanele Rusiei centrale, ci și în toate colțurile întinsei țări sovietice. Acum, în U.R.S.S. se rezolvă cu succes marea sarcină a generalizării învățămîntului mediu în orașe și sate.

Între timp, cit de mult a crescut nivelul cultural al Kirghiziei, ai cărei locuitori sînt în număr de aproape 2.000.000. Înainte de puterea sovietică, în Kirghizia aproape că nu existau țăuitorii de carte. Acum, în R.S.S. Kirghiză s-a înființat învățămîntul general de 7 ani și începe trecerea la generalizarea învățămîntului de 10 ani. În școlile de cultură generală ale Kirghiziei au studiat, în anul 1956, 325.000 de tineri, de 46 ori mai mulți decât în 1914. Dacă înainte în Kirghizia nu exista nici o universitate și nici o școală tehnică, în momentul de față există o academie de științe, 9 instituții de învățămînt superior, 30 de școli tehnice și alte școli speciale de învățămînt mediu. A fost construită o rețea largă de cluburi, teatre, cinematografe, s-au deschis 2.250 de biblioteci. Numai în ultimii patru ani au fost construite aici 54 de biblioteci.

O mare dezvoltare culturală este caracteristică tuturor republicilor, țărilor și regiunilor Uniunii Sovietice. În Estonia, de exemplu, se editează cele mai multe cărți din lume scotite pe cap de locuitor. Numai în ultimii ani au fost editate în limba estonă 40.000.000 de cărți. În 1957 s-au apărut mai mult de 5.000.000 de exemplare de cărți, aproape o treime din acestea aparțin scriitorilor estoni clasici sau scriitorilor contemporani. 600.000 de cărți apărute în anul trecut sînt scrise în limbile engleză, franceză, chineză, germană, italiană și în altele limbi.

Acestea sînt trăsăturile societății sovietice contemporane în centrul atenției careia stă grăja pentru cm.

ALEXEI VLADIMIROV

REFORMA scrierii chineze

Reforma scrierii chineze face parte din marile realizări pe care le-a înfăptuit puterea populară în China în anii de după eliberare. Ea a fost cerută de studenții dezvoltat în care se află societatea chineză astăzi, de marea acțiune de ridicare a nivelului cultural al maselor.

În R.P. Chineză, ca și în celelalte țări de democrație populară din Asia, mișcarea pentru lichidarea analfabetismului a luat o deosebită amploare în ultimii ani, devenind problema principală a revoluției culturale. Învățarea citi mai rapidă a scris-cititului era strins legată de greutățile ridicate de însușirea scrierii hieroglice.

Scrierea hieroglică chineză este cunoscută cu 2.000 de ani înainte erei noastre. Ea este mai nouă decât scrierile egipteană și preindiană și aproape contemporană cu scrierile creștine și scrierile popoarelor din America centrală și Mexic. Dintre toate numai scrierea chineză s-a păstrat pînă în zilele noastre ca scriere hieroglică. Aceasta se datorește și dezvoltării istorice a poporului chinez, dar, mai cu seamă, unor parti-

cularități ale limbii chineze. Reprezentând o cultură remarcabilă, scrierea chineză a fost adaptată de marile populații populare asiatice situate în continentul Chinez. Poporul vietnamez a păstrat scrierea cu hieroglice chineze pînă în secolul XIII al erei noastre cînd s-a creat o scriere națională denumită "nom", care avea în bază tot scrierea chineză. Un lucru asemănător s-a petrecut și în Japonia și Coreea, unde se folosește de asemenea scrierea chineză. O dată cu hieroglicele chineze, aceste țări joase și diferite sisteme de alfabete fonetice.

Scrierea chineză cuprinde între 40 și 50.000 de hieroglice diferite. Este un sistem foarte complicat și înțelegerea lui este foarte dificilă. Pentru citirea presei și a literaturii este suficient să se cunoască un număr redus, de 6-7.000 semne, care sînt mai des întrebuițate. Chiar și așa, însă, învățarea limbii chineze este foarte grea pentru începători.

În scopul simplificării scrierii hieroglice și pentru a ușura trecerea la scrierea cu litere, în 1952 s-a înstituit un comitet pentru reforma scrierii hieroglice. Rezultatele muncii acestui comitet — din care au

făcut parte lingviști de seamă din R.P. Chineză — a fost eliberarea unei practici care prevede îndepărtarea din scriere a peste o mie de hieroglice și simplificarea a peste 1.700 de hieroglice uzuale. Concomitent cu acest comitet de simplificare au lucrat mai multe grupe de cercetători, care au creat o scriere națională pentru populația diferitelor naționalități din China. În prezent, șaisprezece minorități naționale au o scriere proprie. Unele minorități — cum ar fi, de pildă, minoritatea Miao — au scriere cu caracter latin.

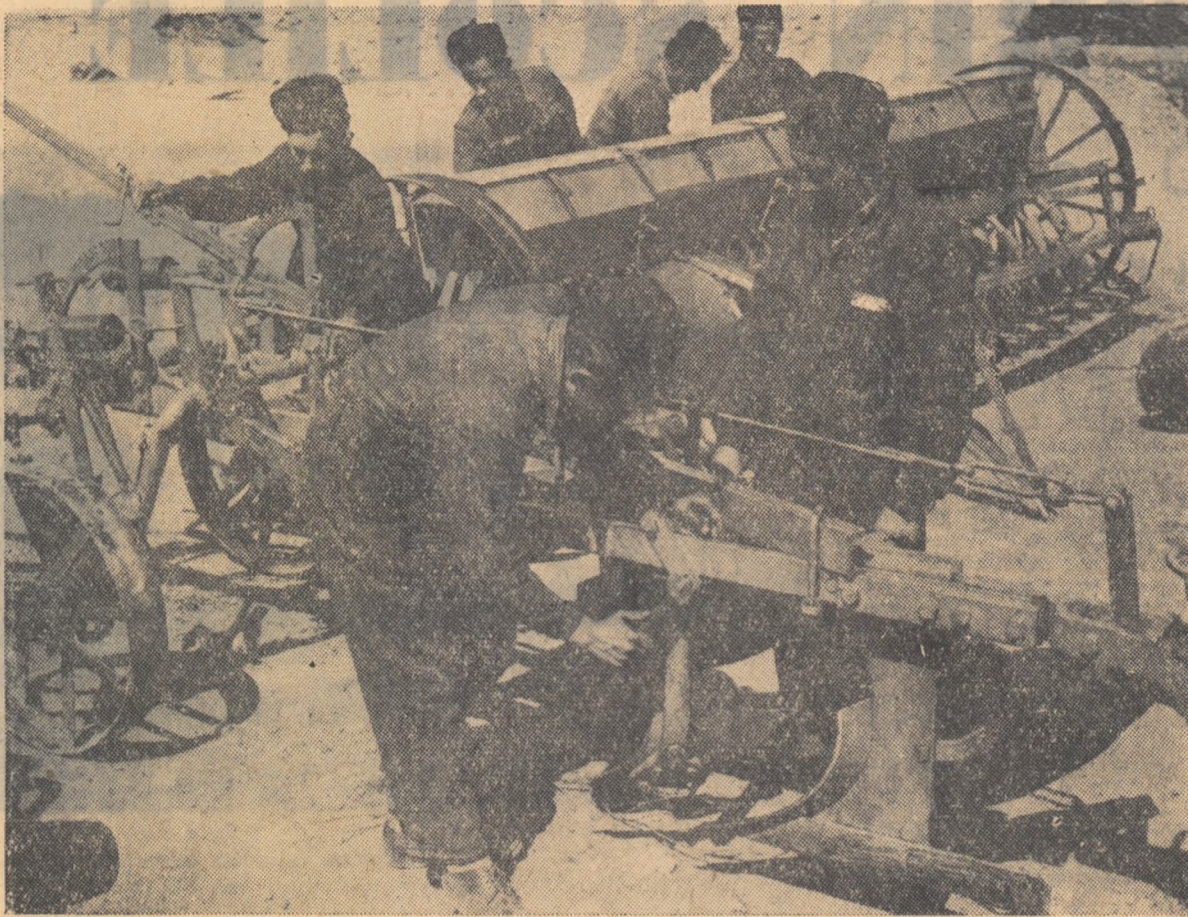
Simplificarea scrierii chineze și crearea scrierilor naționale au permis trecerea la acțiuni de masă în ceea ce privește lichidarea neștiinței de carte și completarea studiilor. În numeroasele școli serale ordonate și înscrise alfabetarea muncitorilor au învățat peste 5 milioane de persoane, iar în școlile de iarnă pentru țărani și în școlile elementare peste 60 milioane.

În scopul dezvoltării succesorilor obținute pe tărîm cultural, Academia de Științe a R.P. Chineză a trecut la elaborarea proiectului unui nou alfabet, care să aibă la bază alfabetul latin. Guvernul și apoi Adunarea reprezentanților populari din întreaga Chină au aprobat proiectul noului alfabet.

La aplicarea în practică a noului alfabet iau parte toate instituțiile culturale. Principala problemă care se pune este răspîndirea pe scară tot mai largă a limbii "putunhua", limba oficială care se vorbește la Pekin și în cea mai mare parte a țării și pe baza căreia s-a alcătuit noul alfabet. Postul de radio central a început să transmită un program special de predare a noului alfabet. Titlurile ziarelor și revistelor se scriu și cu hieroglice chineze și cu noul alfabet.

Ministerul Învățămîntului din R.P. Chineză a dat luna trecută o direcție în care se prevede ca toate școlile elementare și medii să înceapă în toamna acestui an predarea noului alfabet. În prezent, toți învățătorii și profesorii chinezi studiază noul alfabet fonetic. Au început să se tipărească manualele și literatura de masă pentru muncitori și țărani cu noul alfabet, iar în orașele și raioanele în care se vorbește în limba "putunhua" acesta este folosit și la cursurile de alfabetizare. O dată cu începerea noului an școlar, în școlile pentru minoritățile naționale alfabetul va fi folosit pentru studierea limbii chineze vorbite.

Introducerea noului alfabet în locul complicatului sistem de scriere hieroglică are o importanță deosebit de mare pentru poporul chinez. El dă maselor largi de oameni ai muncii posibilitatea să-și însușească cele mai înaintate cuceriri ale științei și culturii.

Elevii unei școli medii tehnice agricole din R. P. Ungară în timpul practicii în producție.

Marca sărbătoare a poporului frate maghiar

La 4 aprilie poporul frate maghiar sărbătorește cea de a 13-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist. Zilua de 4 aprilie 1945, zilua în care trupula cetroplitoare hitleristă și o dată cu ele regimul fascist-hitlerist au fost izgonite de către armata sovietică, a deschis o epocă nouă în istoria poporului maghiar. Ungaria populară a pătjit pe drumul construirii unei societăți noi, eliberată de orice exploatare, societatea socialistă.

În anii puterii populare economia și cultura Ungariei s-au dezvoltat într-un ritm necunoscut în trecut. Țara s-a îmbogățit cu noi fabrici și uzine, cu așezăminte de cultură și de sănătate, cu școli și universități. Toate aceste realizări sînt rezultatul muncii creatoare a poporului și al colaborării și înfrățirii țării noastre cu țările lagărului socialist, al ajutorului frățesc primit din partea Uniunii Sovietice.

Învățămîntul se bucură de o atenție deosebită din partea statului democratic-popular. Alături de marile realizări obținute pe toate tărîmurile, succese însemnate s-au dobîndit și în domeniul învățămîntului. A crescut numărul celor care au posibili-

tatea să învețe, s-a dezvoltat rețeaua de învățămînt. Cîteva cifre sînt grătore în acest sens. Față de 52.342 școli de elevi, citi învățau în 1938, în școlile medii numărul lor a crescut astăzi la peste 125.000, iar aproape un milion și jumătate de elevi învăț în școlile elementare. În școlile din R.P. Ungară lucrează astăzi de 4 ori mai mulți învățători și profesori decât în timpul burgheziei.

O deosebită atenție se dă pătrunderii în școală a unui număr cit mai mare de fili de muncitori și țărani muncitori. Este suficient să comparăm situația de azi cu faptul că în 1938 pătrundeau în școlile medii numai 3,4 la sută fili de muncitori și 0,6 la sută fili de țărani. Astăzi învăță în școlile medii 36,1 la sută fili de muncitori și 18,8 la sută fili de țărani. De asemenea, un loc important în sistemul de învățămînt maghiar îl ocupă pregătirea noilor cadre de tehnicieni pentru industria socialistă. În timp ce în anul 1949-1950 numărul studenților înscriși la Institutele politehnice se cifra la 6.552, în ultimii ani numărul studenților din aceste instituții de învățămînt superior a atins cifra de aproape 18.000. În timp ce

în 1948 au primit diploma de inginer 589 absolvenți, în 1956 au devenit ingineri 2.984 persoane. Numărul elevilor de la școlile medii tehnice a crescut de la 19.000, cit erau în anul 1950-1951, la peste 40.000.

Statul democratic-popular acordă o deosebită atenție îmbunătățirii conținutului învățămîntului. S-au obținut și în acest domeniu succese însemnate pe linia promovării unui învățămînt realist-științific, pe linia legării învățămîntului de practică. Școala maghiară este menită să creeze un tineret nou, constructor de nădejde al societății socialiste. Mergeînd pe aceeași linie de îmbunătățire a procesului de învățămînt, guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc a luat la 29 martie o hotărîre cu privire la introducerea învățămîntului politic în școlile de cultură generală.

Salutînd poporul maghiar la cea de a 13-a aniversare a eliberării țării sale, pedagogii din țara noastră, alături de întreg poporul român, urază profesorilor și învățătorilor din R. P. Ungară noi succese în nobila muncă de educare a viitorilor constructori ai societății socialiste.

CARNAVAL LITERAR

Pe zi ce trece, cartea capătă o mai largă răspîndire în rîndul elevilor. Cadrele didactice caută mereu forme noi și variate pentru sporirea numărului de prieteni ai cărții.

De curînd, o știre venită din Cîmpulung Mușcel ne-a adus la cunoștință o nouă formă pe care au folosit-o pedagogii din acest oraș în scopul dezvoltării interesului elevilor pentru literatură. Ei au organizat, cu ajutorul secției de învățămînt, un montaj literar urmat de "carnavalul cărții". Un număr de peste 80 personaje literare, costumele corespunzător, au defilat pe scenă, prin fața publicului, rostind o replică specifică

personajului respectiv și ideii generale a operei. După ce s-au făcut cunoscute publicului, personajele au coborît de pe scenă pentru a participa la carnavalul propriu-zis. Deși la prima încercare, această formă de manifestare culturală s-a dovedit a fi deosebit de interesantă și atractivă pentru tineri.

Este de remarcat că mulți elevi au realizat adevărate "roluri". Astfel, se impune să menționăm pe Angela Cioculescu în Peaghia Nilovna, pe Gheorghe Cruceru în Hagi Tudose, pe Ortansa Fianu și Constantin Mandu în Smarandă și Ștefan a Petrii Ciobotaru, pe Aurelia Lascu și

Radu Mușat în Nadina Iuga și Petre Petre etc.

Bineînțeles, ca orice început, "carnavalul literar" a avut și unele deficiențe. Montajul nu avea în vedere o temă precisă, care să determine alegerea personajelor și a replicilor. Pe de altă parte, fragmentele alese s-au menținut într-un cadru strict didactic, fiind limitate în mare măsură la ceea ce se predă în mod obișnuit în școală. Amănuntele de costumatie nu au fost în toate cazurile la înălțime.

Oricum, însă, inițiativa pedagogilor cîmpulungeni constituie un exemplu frumos și demn de urmat.

V. O.

Un număr de 14 băieți și fete, elevi ai școlilor din orașul Tsian, provincia Sianlung, au hotărît să se stabilească la țară. În foto: Sosirea în satul Tai a elevilor din orașul Tsian.

NEDUMERIRE

De-a lungul vieții mele n-am fost tentat niciodată să scriu. De altfel, nu m-as fi apucat de scris nici acum, dacă nu mă zeșia un profesor care, printre altele, a trebuit să le vorbească elevilor și despre persoana mea.

Sînt, după cum toată lumea știe — și manualele de zoologie de clasele VI-a și IX-a o confirmă — cel mai mare pește din apele sărate și dulci ale țărilor noastre. Domiciliul îl am în Marea Neagră. Sînt lung de 7 metri și greu de... nu știu exact cîte kilograme. Pentru a cunoaște și acest amănunt din autobiografia mea, am consultat cele două manuale de zoologie.

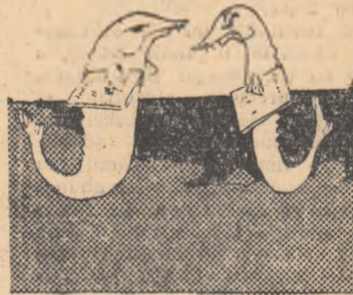
„El (adică eu, morunul), scrie manualul pentru clasa a VI-a) este cel mai mare pește din apele noastre, putînd ajunge pînă la lungimea de 7 metri și greutatea de 1400 kg.”

După acest manual înseamnă, deci, că am o greutate în jurul a 1400 kg.

Să vedem însă ce spune despre greutatea mea manualul de zoologie pentru clasa a IX-a. „Morunul (Huso-huso) — adică tot eu, — trăiește în Marea Neagră. Lungimea lui variază între 1 și 7 metri, iar greutatea între 50, 200 și chiar 900 kg.”

Îată dar că, după acest manual, nu mă am greutatea de 1400 kg, ci de 900 kg. Pe care citiți s-o iau drept bună? Pentru a mă dumiri, m-am adresat unor specialiști care m-au stătuț să dau crezare manualului de clasa a VI-a. Am decedat 1400 kg.

Dar cum rămîne, totuși, cu afirmația manualului pentru clasa a IX-a, care spune că pot fi „chiar” de 900 kg? Dacă pentru autorii acestui manual, după cum se vede, nu are prea mare importanță cifra exactă a greutății mele, pentru mine însă acest lucru este foarte important și mă întreb cum de i-a răbdat inima să-mi mănince 500 kg din greutatea mea reală?

Pentru ca elevii și profesorii să nu mă ia drept un pește nerisus, as ruga pe autorii manualului de zoologie pentru clasa a IX-a să găsească o posibilitate prin care să aducă la cunoștință, aceluia care mă studiază, citra reală a greutății mele. Nu de alta, dar s-ar putea ca acei care nu mă cunosc să ia drept bune afirmațiile lor eronate.

Morunul Huso-huso (pentru conformitate M. GINDACU)